

SLADKÝ ŽIVOT



Melanie Milburneová  
Než roztaje  
sníh...

MELANIE MILBURNEOVÁ

NEŽ ROZTAJE SNÍH...

PŘEKLAD

*MARIE HAJDOVÁ*

*Milá čtenářko,*

*je to trochu kyselé jablíčko, ale jednou jsem do něj kousnout musel. Jistě jste si už všimla, že autorky vytvářejí světy naplněné postavami a jejich příbuznými a partnery, kteří přecházejí z knihy do knihy. A občas je provázanost tak těsná, že bez znalosti knihy jedné je těžké pochopit peripetie příběhu následujícího. Jenže pak se najednou ukáže... že Vy tu předchozí knihu nemáte šanci znát, protože česky nikdy nevyšla. Nebo vyšla před čtyřmi roky – a nepředpokládám, že byste si dějovou linku a okrajové postavy udržela v paměti.*

*Příčin to má několik – v originále těch knih vychází více, takže musím vybírat, které nechám přeložit a které ne. A holt občas ujeďu. Autorky jsou totiž „zákeřné“. Až při čtení románu Millie Adamsové Kráska a osamělý miliardář jsem si uvědomil, že „první díl“ vyšel před skoro rokem a půl pod názvem Popelčina kouzla. A že jména dvou náhodně zmíněných postav – Gunnara a Olive – nejsou vůbec náhodná, protože to byli hlavní hrdinové knihy Můj nepřítel viking, která vyšla v říjnu minulého roku. A ještě horší je to, že Millie Adamsová zjevně uzavřela jakousi spisovatelskou komunu s Jackii Ashendenovou, protože další postavy z Krásky a osamělého miliardáře – mezi jinými Rose, Apollo a Ares – jsou hrdiny Jackiiných knih, zatímco Athenini bratři Constantine a Alex vystupovali v knihách Milliiných! A bohužel vydání oněch Jackiiných knih v češtině – vzhledem k tomu, že je jich opravdu tak moc – neplánuji...*

*Co s tím? Asi mně nezbyvá nic jiného než Vám některé peripetie dříve vydaných knih, pokud jsou důležité pro pochopení příběhů nových, nadále připomínat formou poznámek. A doufat, že Vám tím nezkažím požitek ze čtení...*

*S láskou  
Váš Harlequin*

**Melanie Milburneová**

# **NEŽ ROZTAJE SNÍH...**



Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk  
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž  
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney  
Tokio • Toronto • Varšava

*Název originálu:*  
Forbidden Until Their Snowbound Night

*První vydání:*  
Mills & Boon, an imprint of HarperCollinsPublishers, 2023

*Překlad:*  
Marie Hajdová

*Odpovědný redaktor:*  
Jiří Chodil

© 2023 by Melanie Milburne  
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,  
Warszawa 2024

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla  
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se  
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Sladký život jsou ochranné známky, jejichž  
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na  
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je  
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno  
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.  
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.  
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

**ISBN: 978-83-8342-625-9 (EPUB)**

**ISBN: 978-83-8342-626-6 (MOBI)**

**ISBN: 978-83-8342-627-3 (PDF)**

## PRVNÍ KAPITOLA

Aerin ho spatřila dřív než on ji. Drake Cawthorn zrovna stál na rohu ulice na protější straně, než postávala ona, skláněl se nad telefonem a čekal, až na semaforu rušné londýnské křižovatký blízko jeho kanceláře blikne zelená. Chvíli ho pozorovala a při pohledu na něj vnímala lehké chvění, které jí i tentokrát přeběhlo po zádech.

Drake byl o víc než o hlavu vyšší než většina lidí, kteří procházeli okolo něj, jeho vlasy byly černé a hladké jako lesknoucí se havraní peří. Na sobě měl tmavý oblek a zpod něj mu vykukovala sněhobílá košile, která zvýrazňovala olivový tón jeho pleti. Modrou károvanou kravatu neměl utaženou až ke krku, spíš to vypadalo, jako by si ji během dne bezděčně povolil a už si ji nestihl znovu upravit. Nebýt jizvy v levém obočí a trochu křivého nosu, který dával tušit, že mu ho kdysi dávno někdo zlomil, by dokonale zapadl do kolonky „vysoký, tmavovlasý a pohledný“.

Konečně se na semaforu objevila zelená a Drake zvedl hlavu od displeje telefonu. V tu chvíli se podíval přímo na Aerin. I když byla od něj několik metrů, jakmile se střetla pohledem s jeho tmavýma, bezednýma očima, byla si jistá, že do ní v tu chvíli uhodil blesk.

Jako pokaždé.

Právě proto se snažila se mu co nejvíc to šlo vyhýbat

a kontakt s ním omezit jen na ty nejnutenější případy. Byl to prominentní právník specializující se na neprůstředné předmanželské dohody, které klientky agentury zaměřené na pořádání svateb, kterou Aerin založila spolu se svými kamarádkami Ruby a Harper, čas od času potřebovaly zařídit.<sup>1</sup>

Ale teď nestála před jeho kanceláří kvůli obchodní záležitosti – když si s Drakem chtěl nějaký pár snoubenců sjednat schůzku, raději ho kontaktovala mailem nebo mu poslala textovkou. Tahle návštěva byla osobní. Až příliš osobní, bohužel. Neviděla ho už celé měsíce a většinou jí to nevadilo. Schopnost udržovat si od něj odstup dovedla téměř k dokonalosti. Ta jeho mužnost jí připadala až příliš... znepokojující. Taky ji, beznadějnou romantičku, rozčiloval jeho zatvrzelý cynismus. A v jeho ironickém úsměšku a tmavě čokoládových očích se nic jiného než výsměch neskrývalo.

Drake dlouhými, elegantními kroky přecházel křižovatku, prorážel si cestu anonymním davem, až došel na stranu ulice, kde stála Aerin. Najednou jako by přimrzla k dlažbě chodníku, srdce jí v hrudi začalo divoce poskakovat a tváře jí hořely tak, že by roztavily i asfalt pod jejíma nohama.

„Zdravím Zlatovlásko. Chystáš se mě navštívit?“ zeptal se škádlivým tónem.

Aerin to mohla jen stěží popřít, když stála před budovou, ve které byla i jeho kancelář. Pořád si nebyla

<sup>1</sup> Příběh, který právě čtete, je již třetím dílem trilogie právě o těchto třech dívkách. První díl, o Ruby a Lucasovi, vyšel v červnu minulého roku pod názvem *Sedm dnů a sedm nocí*. Druhý díl, *Nikdy na ni nezapomněl*, jehož hrdiny jsou Harper a Jack, pak v březnu tohoto roku. Protože zejména od vydání prvního dílu již uplynula dosti dlouhá doba, pokusíme se vám v případě, že to bude nutné pro pochopení děje tohoto příběhu, přiblížit peripetie příběhů předchozích formou těchto poznámek. Více o této problematice v dopise v úvodu této knihy. Poznámka redaktora.

jistá, jestli je to správná volba. Chvíli váhala, jestli nemá raději rychle zmizet v davu, než ze sebe udělat naprostého hlupáka. Ale do srazu se spolužáky z vysoké školy zbývalo už jen pět dní, a pokud si do té doby nenajde doprovod, bude muset přetrpět ostudu, protože jako jediná ze spolužáků ještě nemá partnera. Právě proto byla teď tady.

Míjel rok za rokem a ona stále, na rozdíl od svých přátel, zůstávala stále nezadaná. Jediná panna. Soucitné pohledy, kterými ji spolužáci častovali, byly rok od roku horší. Tiché spekulace nad tím, proč si ještě pořád nenašla žádného partnera, zdánlivě nevinné otázky a zvědavé pohledy na její prázdný levý prstěniček, zatímco každé z jejích kamarádek se na prstě blyštěl nejméně zásnubní prsten.

Byla si jistá, že se jí to jen nezdá. Čas od času ji napadalo, jestli její sen o tom, že najde vlastního pana Dokonalého, není trochu... no, mimo realitu. Poslední dobou bylo těžké se seznamovat a sociální sítě nebo seznamovací aplikace brala až jako poslední zoufalou možnost. Nakonec to dopadlo tak, že jí už brzy bude třicet a ještě ji nikdo ani nepolíbil.

Jenže Aerin *věřila* v pravou lásku.

Doufala v to celý svůj život.

Někde musel být její pan Dokonalý, její spřízněná duše. Stačilo jen ho najít.

Aerin se na Drakea zamračila. „Byla bych raději, kdybys mi tak přestal říkat.“

Široce se na ni usmál a v koutcích očí se mu objevily jemné vrásky. „Říkal jsem ti tak, už když jsi nosila rovnátka a na bradě ti rašilo akné. Musím říct, že ses od té doby dost změnila.“

Drake se už od univerzity přátelil s jejím starším bratrem, takže byl u nich doma častým návštěvníkem. Celé roky to byl prostě Drake Cawthorn, Tomův kamarád. Ale během dospívání ji začal zajímat stále



víc, tak, jak dokáže mladou ženu zajímat pohledný a okouzlující muž. Naštěstí se nikdy neztrapnila tím, že by mu dala najevo svůj zájem o něj. Nedělala si iluze, že by takový zkušený svůdník mohl projevit zájem o někoho tak usedlého a konzervativního, jako byla ona. Tak naivní vážně nebyla.

„Prosím tě, nepřipomínej mi, že mi v lednu bude třicet.“

Drake hraným překvapením vytřeštil oči. „Vážně? Máš nějaké plány? Bude velký večírek?“

Aerin zase hořely tváře tak, že teplota na zeměkouli určitě o několik stupňů stoupla. Proč by měla oslavovat, že jí bude třicet, když jí nikdo nikdy ani nepolíbil, natož aby měla partnera.

Ach jo. Snila o tom, že pana Dokonalého najde určitě dřív, než tu magickou třícítku překročí, jenže ze snu stala noční můra a její biologické hodiny tikaly tak hlasitě, že by to vzbudilo i mrtvého. Lhostejně pokrčila rameny. „Možná. Ještě nevím.“

Drake kývl hlavou k budově. „Tak proč jsi tady? Přišla jsi za mnou kvůli nějakému klientovi? Za celou hodinu mám důležité stání u soudu.“

Aerin přešlápla na místě a poupravila si popruh batohu na levém rameni, vědomá si jeho upřeného pohledu. „Ehm... Nechci tě zdržovat...“

„Na tebe si čas najdu vždycky. Krom toho, jsi mi dohodila spoustu klientů.“ V očích mu zajiskřilo, když dodal: „Slyšel jsem, že se tvoje spoléčnice Harper zasnoubila s Jackem Livingstonem.<sup>2</sup> Chystají se za mnou přijít kvůli předsvatební smlouvě?“

<sup>2</sup> Velmi samostatná a emancipovaná Harper strávila noc s hotelovým magnátem Jackem, po níž otěhotněla. Děj příběhu *Nikdy na ni nezapomněl* se točí okolo snahy obou mladých rodičů najít způsob, jak spolu existovat. Jack je totiž značně tradicionalisticky založený, současně ale usiluje jak o Harper, tak o svou dceru. Poznámka redaktora.

„O tom nic nevím.“

„Škoda. Vzhledem k tomu, jak je Jack bohatý, by rozvod bez dobře sepsané předmanželské smlouvy byl hodně divoký.“

Aerin se upjatě usmála. Ty jeho cynické, uštěpačné poznámky byly vždycky tak otravné. „Podle mě se nikdy nerozvedou. Jsou až příliš zamilovaní a nezapomínají, že spolu mají malou Marli, o kterou se musí starat.“

Drake pokrčil nemožně širokými rameny. „Všichni jsou zamilovaní, dokud je to nepřejde.“

„A tys byl někdy zamilovaný?“ Ta otázka jí prostě vyletěla z úst dřív, než stačila sama sebe zastavit.

„Ne. A ty?“

Tváře jí stále rudě plápolý, takže se na Drakea nedokázala podívat. Cynický Drake by se její naději, že potká skutečnou lásku svého života, vysmál. Ale nebylo žádným tajemstvím, že nečeká jen na toho pravého, ale na pana Dokonalého. „Ne, ale jednou bych ráda.“

Rozhostilo se poněkud tíživé ticho. Dokonce i hluk rušné ulice jakoby ustoupil do pozadí. „Když tedy nejde o klienty, tak o co jde?“ zeptal se Drake a mezi obočím se mu objevila vráska.

Aerin si skousla spodní ret. „To je jedno.“ Obrátila se k odchodu, ale Drake se natáhl a položil jí svou širokou, snědou dlaň na předloktí. I přes látku kašmírového kabátu ucítila teplo jeho těla. Nepamatovala si, že by se jí někdy dotkl – rozhodně ne od doby, kdy byla malá a on jí škádlivě rozčuchal vlasy.

Drake odtáhl ruku a vráska uprostřed tmavého obočí se prohloubila. „Je všechno v pořádku?“ Hlas měl teď hlubší, drsnější, ze kterého jí po celém těle naskákala husí kůže.

Aerin ztěžka polkla a upjatě se usmála. „Mohli bychom si o tom promluvit někde v soukromí?“

„Jistě.“

Zamířil k budově, ve které sídlila jeho kancelář. Aerin ho následovala a přemýšlela, jestli je vážně blázen, když vůbec jen uvažuje o tom, že by ho požádala, aby jí dělal doprovod na sraz spolužáků. Jenže koho jiného by mohla poprosit? Nechtěla jít s nějakým cizím mužem, kterého by jí doporučila seznamovací aplikace. Potřebovala jít s někým, kdo by během víkendového srazu ve Skotsku dokázal předstírat zamilovanost. Drake byl ten nejzkušenější muž, jakého znala, a dokonce, který už dlouho znal i ji. Byl perfektní... no, ne úplně perfektní podle jejích měřítek pana Dokonalého, ale dost dobrý na to, aby jí pomohl ten sraz zvládnout. Už nechtěla být mezi svými spolužáky jediná nezadaná. A pokud se tam neukáže, budou si myslet, že je jí samotné trapné, že je ještě pořád sama. Musí tam jet, a to i s doprovodem. Takový byl plán.

„Moje kancelář je v posledním patře,“ prohodil Drake a minul čtyři výtahy, které byly umístěny na straně mramorem vykládané vstupní haly.

Aerin se po něm vyděšeně ohlédla. „Nečekáš snad, že půjdu padesát pater po schodech?“

Koutek úst se mu zvedl ve známém potměšilém úsměvu, ze kterého její žaludek pokaždé začal metat přemety. „Mám vlastní soukromý výtah, tady vzadu.“ Ramenem strčil do dveří a podržel je, aby mohl Aerin projít. Prosmýkla se okolo něj a ucítila omamný závan citronovo-limetkové vůně po holení. Dveře se za nimi hlasitě zabouchly a on vedl Aerin k výtahu označeném cedulkou *Private*. Drake vytáhl z kapsy bezpečnostní čip, přiložil jej k čidlu a dveře se otevřely. „Až po tobě,“ vyzval ji a svalnatou paží jí podržel dveře.

Když oba vešli do výtahu, dveře se za nimi neslyšně zavřely. Aerin vyschlo v krku, když si uvědomila, jak blízko sebe s Drakem stáli. Na stěnách výtahu bylo zrcadlo a v něm spatřila Aerin svůj odraz – tváře měla tak rudé, až se v duchu sama za sebe styděla. Proč se

v Drakeově blízkosti vždycky chová jako divná puberťačka? Sice byl ideálním ztělesněním sofistického muže, milionáře, který na svém úspěchu tvrdě dřel, a po kterém toužily ženy po celém světě. Jenže i Aerin byla úspěšná podnikatelka, žádná stydlivá puberťačka.

No dobře, úspěšná kčertu-pořád-svobodná podnikatelka. Úspěch ji těšil, fakt, že je pořád sama, už tolik ne.

Ozvalo se cinknutí. Výtah dorazil do posledního patra.

„Tudy,“ ukázal Drake do chodby a Aerin jej šla poslušně za ním. Minuli recepci, za širokým pultem seděla zhruba čtyřicetiletá žena a něco zapisovala do počítače. Aerin si byla téměř jistá, že právě s touto ženou mluvila vždycky, když volala sem do kanceláře, aby domluvila svým klientům termín schůzky.

„Cathleen, ať mě teď nikdo neruší, prosím,“ požádal ji Drake.

„Jistě.“ Cathleen se na ně přátelsky usmála, ale Aerin si nebyla jistá, jestli ji poznala i Cathleen.

Drake vedl Aerin do dveří označených jednoduchou cedulkou, na které bylo tenkým písmem vyvedené jeho jméno. Otevřel je a s neznatelným úsměvem ji vyzval, aby vešla dovnitř.

Překročila práh a rozhlédla se po elegantně, ale střídmě zařízené kanceláři. Na zdi po levé straně velkého dřevěného pracovního stolu visely Drakeovy zarámované diplomy a osvědčení. Aerin by řekla, že je tam měl vyvěšené spíš kvůli klientům, aby si byli jistí, že si vybrali dobrého advokáta, než že by byl na své úspěchy pyšný. Od bratra věděla, že Drake získal na univerzitě několik ocenění a promoval s červeným diplomem. Na ostatních zdech viselo několik obrazů – krajinek v tradičním stylu – a z okna se nabízel úchvatný výhled na Temži a Tower Bridge.

„Posaď se. Dáš si kávu nebo čaj?“ nabídl jí Drake a přitom si sundal kabát a pověsil ho do skříně.

„Ne díky. Před chvílí jsem měla.“ Vlastně v sobě

měla tři kávy, takže možná proto jí srdce tak zběsile bušilo. Dát si kávu na povzbuzení asi nebyl úplně ten nejlepší nápad. Nebo že by tím důvodem, proč jí srdce málem vyskočilo z hrudi, byla myšlenka na to, o co se chystá Drakea požádat?

Aerin se posadila, věděla totiž, že Drakeovo vychování mu nedovolí posadit se dřív než ona. Do klína si položila kabelku a dlaní si ji pro jistotu přidržovala, aby nespadla na zem.

Drake se usadil do kancelářského křesla a přisunul se ke stolu. Předloktím se opřel o naleštěnou dřevěnou desku, s prsty uvolněně propletenými. Jeho štíhlé prsty přitahovaly Aerinin pohled jako magnet a neubránila se myšlenkám na to, jaké by to bylo, kdyby jí jimi přejížděl po kůži. Ze všech sil se snažila potlačit zachvění, ale marně. Proč si najednou představuje, že se jí dotýká? Vždyť tohle není typ muže, se kterým by ji čekala nějaká budoucnost. Byl příliš prostopášný, příliš cynický.

„Je ti zima? Můžu zapnout topení.“

„Ne, to je v pořádku...“ Navlhčila si rty a upjatě se usmála. Cítila krev hrnoucí se jí do tváří a žaludek se jí scvrkával jako sušená švestka. „Chtěla jsem... chtěla bych tě požádat o laskavost.“

Pozvedl obočí, které mu přetínala jizva, a věnoval jí upřený pohled, z něhož číselo inteligence. „Povídej.“

Aerin pevně sevřela kabelku v klíně. Srdce jí tlouklo ve zběsilém rytmu.

„Tenhle víkend mám jet na sraz se spolužáky z univerzity. Samé pití a jídlo v malé vesnici asi hodinu od Edinburghu... a... nemám nikoho, kdo by jel se mnou.“

Drake zvedl lokty ze stolu a s nečitelným výrazem v obličeji se zaklonil do křesla. „Proč nemůžeš jet sama?“

Do tváří se jí vrhnula další vlna červeně. „Máme sraz vždycky jednou do roka, těsně před Vánoci. A posledních dvanáct let jezdím sama. První roky to ještě šlo, protože některé holky byly taky bez partnera. Ale teď už jsem bez partnera zůstala jenom já. Je to tak ponižující. Už to nesnesu. Minulý rok si ze mě neustále všichni utahovali, až jsem myslela, že se propadnu studem.“

„Tak proč tam vůbec jezdíš, když je to tak nesnesitelné?“

Aerin si bezmyšlenkovitě pohrávala se stříbrnou sponou na kabelce. Drake zaletěl pohledem k jejím neklidným prstům, až se Aerin přinutila uklidnit se. Měla pocit, jako by v ní četl, zkoumal ji, pozoroval každý detail v jejím výrazu. Připadala si před ním úplně odhalená. Byl jen o sedm let starší, ale co se týče zkušeností, byl napřed o tisíce let.

„Za celých dvanáct let nikdo z nás nechyběl. Nechci být tou, která to poruší. A navíc když se neukážu, všichni si budou myslet, že se stydím za to, že jsem pořád svobodná. Takže tam musím jet – a s někým. Mluvila jsem o tom s Harper a ona navrhla, ať poprosím tebe. Protože se známe tak dlouho. Nebo, jako druhou možnost, bych si mohla mužský doprovod najmout.“

Drake vyskočil ze židle a zamračil se. „To *neuděláš*.“

Za jiných okolností by ji ten jeho striktní, nesmlouvaný tón dost otrávil, ale tentokrát, z nějakého podivného důvodu, ne.

S nadějí k němu vzhlédla. „Takže to znamená, že budeš můj doprovod na jeden večer?“

Drake si přešel rukou po tváři a pak si ještě víc povolil kravatu. Zachmuřil se a ústa stáhl do úzké čárky. „Neříkala jsi, že je to na celý víkend?“

„To ano, ale stačí, když tam zůstaneš jen na páteční večírek. Potom jim všem řeknu, že ses musel kvůli práci okamžitě vrátit zpátky.“

Stále z ní nespouštěl nečitelný pohled. „No, a jaký příběh sis vymyslela ohledně našeho... vztahu?“

„Povím jim, že jsme se do sebe šíleně zamilovali a–“

Drake zvedl pravou ruku, jako by ji chtěl zastavit, a ušklíbl se. „Pomalů, Zlatovlásko. Nic proti tobě, ale já nejsem ten typ chlapa, co se šíleně zamilovává. Musíme tvrdit, že je to mezi námi nějak vážné?“

Aerin se taky pousmála. „Jako že je to jenom flirt? Já nejsem ten typ holky, co flirtuje. Nic proti tobě.“

„Je ti skoro třicet, musíš mít za sebou spoustu flirtů.“

Rozhostilo se tak hluboké ticho, že Aerin slyšela své vlastní srdce. Pomalu zvedla oči a setkala se s jeho šokovaným, překvapeným pohledem.

„Chceš mi říct, že jsi *panna*?“

Místnost jí byla najednou stísněná. Musel to říct tak... šokovaně? Spousta lidí se rozhodla pro celibát, z mnoha různých důvodů.

Aerin položila kabelku na zem a postavila se. „Vím, že je to trochu neobvyklé, právě proto potřebuju na tenhle víkend doprovod. Celé roky si ze mě kvůli tomu všichni utahují.“

„Máš nějaký důvod, žes nikdy...?“

„Neskórovala?“ Aerin si povzdechla. „Ano. Čekám na svou spřízněnou duši. Nechci ztrácet čas s někým, kdo nechápe, jak je to pro mě důležité. Chci, aby moje poprvé bylo dokonalé.“

Drake přešel k oknu kanceláře, dlaněmi se opřel o štíhlé boky a sledoval ruch ulice pod sebou. Nikdy předtím si nevšimla, jak široká záda a ramena Drake má. Odtud si všimla i dobře tvarovaných boků a zadku a dlouhých štíhlých nohou. V duchu jej začala svlékat a srdce jí znovu začalo bít jako splašené. Jak úžasně sexy asi musel vypadat, úplně nahý. Jaké by to bylo cítit pod prsty jeho olivově snědou kůži. Její neodbytné myšlenky a představy ji samotnou

překvapily. Vždyť nešlo o skutečnou schůzku, jen o doprovod.

V tom se Drake otočil k ní. Odpolední slunce za ním skrylo jeho rysy do stínů.

„Podívej, lichotí mi, že jsi mě o to požádala, ale –“

„Prosím, Drakeu, neříkej ne. Jsem vážně zoufalá. Nemůžu tam jet sama. Letos budeme naposledy všichni, protože jedna spolužačka se s manželem stěhuje do Austrálie.“ Aerin bylo jedno, že teď už vážně žadoní. „Nemusí o tom nikdo vědět, dokonce ani Tom nebo moji rodiče. Vlastně bude lepší, když o tom nebudou vědět.“

Drake se vrátil zpátky za svůj stůl, ale neposadil se. Místo toho sevřel opěradlo křesla tak křečovitě, až mu klouby na prstech zbělaly. „Budou tam novináři?“

„Ne, je to soukromá akce.“

„Ale ty a tvoji spolužáci budete určitě dávat fotky na sociální sítě, nebo ne?“

Aerin se snažila nemyslet na to, kolik followerů mají někteří její spolužáci, kteří sami sebe označují jako influencery. Určitě to budou stovky tisíc. „Řeknu jim, aby nedávali na sítě žádnou fotku, na které budeme my dva. Řeknu jim, že ještě nechceme, aby se o nás dozvěděly naše rodiny. Jsem si jistá, že to pochopí. Všichni ví, jak výbušný dokáže být můj otec.“

Drake vypustil z úst dlouhý povzdech a pustil opěradlo židle. „Nejsem si jistý, jestli jsem na tenhle úkol ten pravý.“ Potřásl hlavou, jako by pořád nevěřil tomu, že ho o něco takového požádala. „Není to správné, ze spousty různých důvodů.“

Aerin si zklamaně skousla dolní ret. „Jen na jeden večer. Nemusíš dělat nic, jen předstírat, že spolu chodíme. Nechci po tobě, abys se mnou *doopravdy* chodil.“

„Já se nechystám chodit s nikým. Nebo aspoň ne vážně.“